ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1. — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2303

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΑΙΡΟΥ

Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 07.—Δύσ. 7 λ. 39
Ἰουστίνου φιλοσόφου μάρτυρος

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 32.1, ἐλαχ. 17.9. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς Θάλασσα: Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.9

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Σήμερον διέρχονται ἐκ Πειραιῶς, ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας Ἰσμὲτ πασᾶς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Τζεφὴκ Ρουσδῆ βέης. Καὶ τοὺς Τούρκους κυβερνήτας θὰ χαιρετήσῃ, κατὰ τὴν διάβασίν των, ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, κὸ τὸν ὁποῖον, ὡς ἐγνώσθη, σύντομα θὰ ἀνακοινώσουν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ τῆς εἰς Ρώμην ἐπισκέψεώς των.

Οὕτω συνεχίζεται ἐπ' αἰσίοις ἡ καθιερωθεῖσα ἐγκαρδιότης τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, ἡ ἀντιπηρέαστος, ὡς ἐτονίσαμεν ἤδη, ἀπὸ οἱανδήποτε κυβερνητικὴν μεταβολήν. Καὶ οὕτως, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ ἐγκαρδίων σχέσεων μεταξὺ Ρώμης καὶ Ἀθηνῶν, συντηρεῖται ἡ ἑνότης τῶν εἰρηνικῶν κατευθύνσεων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ταύτην Μεσόγειον, ἡ ἐκπηγάζουσα ἐκ τοῦ ἀλληλενδέτου τῶν Ἰταλοτουρκικῶν, τῶν Ἑλληνοϊταλικῶν καὶ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων. Ἑνότης κατευθύνσεων καθαρῶς εἰρηνικοῦ χαρακτῆρος, μὲ κεφάλαιον καθ' οἱουδήποτε αἰχμήν, κατευθύνσεων φανερῶν, εὐθειῶν καὶ νομιμωτάτων εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συνόλου.

Ἡ τελευταία αὕτη ἐπίσκεψις τῶν Τούρκων ὑπουργῶν εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν ὑπῆρξε γονιμος εἰς εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Ἀνενεώθη τὸ Ἰταλοτουρκικὸν σύμφωνον φιλίας διὰ μίαν πενταετίαν καὶ ἐπαγιώθη ἔτι μᾶλλον ἡ ὑγιὴς πολιτικὴ τῆς ἐγκαρδίου συνεννοήσεως, ἡ ἐγκαιριασθεῖσα διὰ τῶν συνομιλιῶν τοῦ Μιλάνου κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1928, ὅτε ὁ κ. Μουσσολίνι συνίστα ἐνθέρμως καὶ πρὸς τὴν Ἀγκυραν καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας μίαν Ἑλληνοτουρκικὴν συνεννόησιν, ἡ ὁποία ἐπέρωτο νὰ πραγματοποιηθῇ εὐτυχῶς μετὰ μίαν διετίαν περίπου. Εἰς τὴν Ρώμην, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ἐτέθησαν αἱ θέσεις αἱ θετικαὶ τῆς ἐφεξῆς νέας συνεργασίας τῶν δύο χωρῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ δημοσιονομικοῦ πεδίου: ἀνάπτυξις τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, συνεργασία τεχνικὴ καὶ δημοσιονομικὴ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς ἀναπτύξεως τῆς Τουρκίας. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τῆς συνεργασίας ταύτης κατηρτίσθη ἤδη μία μικτὴ Ἰταλοτουρκικὴ ἐπιτροπή. Ἡ συνεργασία αὕτη στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, δὲν εἶνε δυνατόν, παρὰ ν' ἀποβῇ ἐξαιρετικῶς γόνιμος εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν. Καὶ εἶνε ἐνδιαφέρουσα ἡ ἀκόλουθος σχετικὴ παράγραφος κυρίου ἄρθρου τοῦ χθεσινοῦ φύλλου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ἰταλίας»:

«Ἡ ἀνανέωσις τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ συμφώνου ἀποκτᾷ Εὐρωπαϊκὴν σημασίαν. Ἐμφανίζει, πράγματι, τὴν συνέχισιν τῆς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐγκαινιασθείσης συνετῆς πολιτικῆς, τῆς ἐρειδομένης ἐπὶ τοῦ συστήματος τῶν τριῶν συνθηκῶν,— τῆς Ἰταλοτουρκικῆς, τῆς Ἰταλοελληνικῆς καὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς— πολιτικῆς, ἥτις ἀπέφερεν ἤδη, πρωτήτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον Εὐρωπαϊκὸν τομέα, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν διαύγειαν εἰς ἓν τῶν νευραλγικωτέρων, τῶν μᾶλλον ἐπικινδύνων καὶ τῶν μᾶλλον περιπλόκων σημείων τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἀνανεωθεῖσα συνθήκη σημαίνει μίαν ἀμοιβαίαν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν παρέχουν πρὸς ἀλλήλας ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Τουρκία ἐπὶ τε τῶν σημερινῶν καταστάσεων καὶ διὰ τὸν σεβασμὸν τῶν οἰκείων συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἐκπηγάζουν ἐξ αὐτῶν. Ἀποτελεῖ ζώνην φωτὸς διαυγοῦς εἰς τὸν τόσον σκοτεινὸν ὁρίζοντα, ὁ ἐποῖος βαρύνει ἀκόμη ἐπὶ τῆς Εὐρώπης».

Αἱ ἀνωτέρω διαπιστώσεις ἔχουν τὸ μέγα προσὸν ὅτι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ ὅτι δὲν εἶνε φράσεις κεναί. Διὰ τὴν Ἰταλίαν, διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐξασφάλισις μιᾶς ἐγκαρδίου συνεργασίας εἰς τὸ εἰρηνικὸν πεδίον κατὰ τὴν Μεσογειακὴν αὐτὴν Ἀνατολὴν εἶνε ἀνάγκη πρωταρχική. Ἡ σημασία της θὰ καταδειχθῇ ἔτι περιφανέστερον εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, ὅταν οἱ καρποὶ τῆς συνεργασίας αὐτῆς θὰ εἶνε ψηλαφητοί. Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὴν γέφυραν μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, συντελεῖ ὥστε νὰ διανοίγῃ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα δυνατότητας ἐπωφελοῦς ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς δραστηριότητος πρὸς ἀνατολάς. Ἡ Τουρκία καλλιεργεῖ σχέσεις φιλικωτάτας μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, μὲ τὴν κεντρῶαν Ἀσίαν — τὴν Περσίαν καὶ τὸ Ἀφγανιστάν. Καὶ δι' αὐτῆς ἀνοίγονται νέαι ὁδοὶ ἀνταλλαγῆς προϊόντων μεταξὺ τῶν χωρῶν ἐκείνων καὶ τῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰς μελλοντικὰς αὐτὰς δυνατότητας καὶ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὸ μέγα γεγονὸς τῆς ἐξασφαλίσεως ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης μεταξὺ τῶν τριῶν δυνάμεων τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, πάλιν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ τῆς τριμεροῦς φιλίας εἶνε πολύτιμος διὰ τὰ ἀποτελέσματά της. Ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῇ κανεὶς ποία θὰ ἦτο ἡ διαφορὰ τῆς καταστάσεως τῶν τριῶν αὐτῶν χωρῶν ἐὰν δὲν συνεδέοντο ὡς συνεδέθησαν. Διὰ τοῦτο ἡ εἰς Ρώμην ἐπίσκεψις τῶν Τούρκων ὑπουργῶν ὑπῆρξε γεγονὸς ἐκτάκτως ἱκανοποιητικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ πρόοδοι τοῦ αἰῶνος

Αἱ νέαι ὑψικάμινοι Κρούππ

Εἰς Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν δημοσιεύεται ἐνδιαφέρουσα περιγραφὴ τῶν προόδων τὰς ὁποίας ἔχει ἐπιτελέσει μεταπολεμικῶς ἡ Γερμανικὴ μεταλλουργία. Ἀπὸ τὴν μακρὰν αὐτὴν περιγραφὴν παραλαμβάνομεν τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν εἰς τὰς νέας τελειοτάτας ἐγκαταστάσεις τῶν μεγάλων ἐργοστασίων Κρούππ, εἰς τὸ Ἔσσεν-Μπόρμπεκ τῆς Ρηνανίας: Πρόκειται περὶ τῶν τεραστίων ὑψικαμίνων ποὺ ἔχουν προστεθῆ ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρούππ καὶ αἱ ὁποῖαι κρίνονται ὡς ἡ τελευταία λέξις τῆς μεταλλουργικῆς τέχνης. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ὑψικαμίνων αὐτῶν παρουσίαζε σοβαρότατας δυσχερείας καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως, ἀλλ' ἐκρίθη ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς μεταλλουργίας ἐν Γερμανίᾳ, ἡ ὁποία διατρέχει τελευταίως σοβαροὺς κινδύνους ἐκ τῶν συναγωνιστῶν της εἰς τὰς ἔξω ἀγοράς.

Διὰ τὼν νέων ὑψικαμίνων ἐπετεύχθη ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἐργασιῶν τῶν σιδηροχυτηρίων. Ἄλλοτε, τὸ μέταλλον μετὰ τὴν τῆξίν του ἐχύνετο εἰς ειδικὰ καλούπια ὅπου καὶ τὸ ἄφιναν νὰ πήξῃ. Ἐκεῖθεν μετεφέρετο εἰς ἄλλο ἐργοστάσιον ὅπου ἐτήκετο ἐκ νέου καὶ μετετρέπετο εἰς χάλυβα. Ἤδη, χάρις εἰς τὰς νέας ἐγκαταστάσεις Κρούππ, τὸ μετάλλευμα εὐθὺς ἀμέσως ὡς τακῇ εἰς τὰς ὑψικαμίνους μεταφέρεται ἐκεῖθεν ἐν ρευστῇ καταστάσει εἰς τὰ μηχανήματα ἐπεξεργασίας τοῦ χάλυρος. Οὕτω δὲ κερδίζεται ὅλη ἡ δαπάνη τῆς διπλῆς τήξεως, τοῦ καλουπαρίσματος καὶ τῶν διπλῶν μεταφορῶν. Τὸ «καρρὼ» τῆς νέας πτέρυγος τῶν ἐργοστασίων Κρούππ δύναται νὰ περιλάβῃ 150.000 τόννους μεταλλεύματος. Τὸ μετάλλευμα, μεταφερόμενον εἰς μαούνες διὰ τοῦ ποταμοῦ, παραλαμβάνεται ἀμέσως ἐκεῖθεν ἀπὸ ειδικὰ βαγονάκια καὶ μετακομίζεται εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν ὑψικαμίνων. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει διπλῆ σειρὰ ἀποθηκῶν κάπως ὑψηλῶν. Ἐκ τῶν ἀποθηκῶν αὐτῶν γίνεται ἡ διαλογὴ τοῦ μεταλλεύματος διὰ μηχανικῶν μέσων καὶ ἡ ἄμεσος μεταφορὰ του εἰς τὰς ὑψικαμίνους. Δύο ἠλεκτρικαὶ γέφυραι, δυνάμεναι νὰ μεταφέρουν 150 τόννους ἑκάστη, παραλαμβάνουν τὸ οὕτω διαλεγμένον μετάλλευμα καὶ τὸ ρίπτουν εἰς τὰ στόμια τῶν ὑψικαμίνων. Ἡ λειτουργία ἑκάστης γεφύρας ἐξελέγχεται ἀπὸ ἕνα καὶ μόνον ἐργάτην, ὁ ὁποῖος ἐπιπτεύει ἀφ' ὑψηλοῦ. Οὕτως, ἡ ἐκφόρτωσις τῶν φορτηγίδων, ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ διαλογὴ τοῦ μεταλλεύματος, ἀκολούθως δὲ τὸ μοίρασμα αὐτοῦ εἰς τὰς ὑψικαμίνους, συντελεῖται ἀπὸ ἕνα καὶ μόνον ἐργάτην. Ὅλα τὰ ἄλλα γίνονται διὰ μηχανῶν.

Κατ' ἀνάλογον περίπου τρόπον, γίνεται καὶ ἡ τροφοδότησις τῶν ὑψικαμίνων καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν δι' ἄνθρακος. Τὰ βαγόνια ἐκχύνουν τὸ φορτίον των εἰς ὑπογείους ἀποθήκας, ὁπόθεν τοῦτο μεταφέρεται ἄνω, δι' ειδικῶν μηχανῶν —γεφυρῶν αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν αὐτομάτως, διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἄνθρακος δι' ἑκάστην ὑψικάμινον. Ἡ ἁπλότης τῆς λειτουργίας τῶν μηχανημάτων τούτων εἶνε καταπληκτική, ὡς καὶ ὁ «ἠλεκτρικὸς ἔλεγχος» τῶν ἀνόδων καὶ καθόδων μεταλλεύματος καὶ ἀνθρακος. Ὅλαι αἱ διαδοχικαὶ κινήσεις ἐκτελοῦνται δι' ἑνὸς ἁπλοῦ μοχλοῦ, τὸν ὁποῖον χειρίζεται ἕνας καὶ μόνος ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὕψους μιᾶς καμπίνας, τοποθετημένης ὑπεράνω τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ἄνθρακος.

Κάθε ὑψικάμινος, σημειωτέον, εἶνε ἐφωδιασμένη μὲ ἕνα ἰδιαίτερον ἀνελκυστῆρα διὰ τὴν ἄνοδον καὶ κάθοδον τῶν ἐργατῶν, ἐν περιπτώσει μιᾶς ἀνάγκης, διορθώματος ἢ ἐξωτερικῆς ἐπισκευῆς τινος.

Μέρος τῆς σκωρίας ἡ ὁποία ἐκχύνεται ἐκ τῶν ὑψικαμίνων χρησιμοποιεῖται ἐπὶ τόπου διὰ τὴν κατασκευὴν τσιμέντου. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ὑποπροϊὸν τῶν ὑψικαμίνων εἶνε τὸ φωταέριον. Εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρούππ, τὸ ἀέριον ἀφοῦ ἀπαλλαγῇ τῶν παχυτέρων ὑλῶν του εἰσάγεται ἀκολούθως εἰς ἕνα μηχάνημα «ἠλεκτρικῆς κατακρημνίσεως» ὅπου δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐκκαθάρισις 200.000 κυβικῶν μέτρων τὴν ὥραν καὶ ὅπου ἡ ἀναλογία τῶν ξένων ὑλῶν δύναται νὰ ἐκκαθαρισθῇ εἰς 10 μόνον χιλιοστόγραμμα κατὰ κυβικὸν μέτρον. Τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ ἐκ τῶν ὑψικαμίνων ἀερίου χρησιμοποιεῖται καὶ πάλιν εἰς τὰς ἰδίας ὑψικαμίνους διὰ τὴν ὕψωσιν τῆς θερμοκρασίας των καὶ τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρισμοῦ. Τὸ περιπλέον τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ποὺ χρειάζεται διὰ τὰς ὑψικαμίνους καὶ τὰς ἄλλας ἀνάγκας τῆς νέας πτέρυγος τῶν ἐργοστασίων μεταβιβάζεται εἰς τὰ ἄλλα ἐργοστάσια Κρούππ, εἰς τὸ Ἔσσεν.

Ἐν συνόψει, ἡ συγκέντρωσις αὕτη τῶν ὑψικαμίνων, τῶν σιδηροχυτηρίων καὶ τῶν ἐργοστασίων ἐπεξεργασίας τοῦ μεταλλεύματος, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἐλαττώνει σημαντικῶς τὰς δαπάνας μετακινήσεως εἰς τὰ διάφορα στάδια μετατροπῆς τοῦ μεταλλεύματος, ἐπιτρέπει ἀφ' ἑτέρου τὴν καλυτέραν χρησιμοποίησιν τῆς παραγομένης θερμικῆς ἐνεργείας. Τοῦτο δὲ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν μικρότερον ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργατῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὰ μικρότερα ἡμερομίσθια, λόγῳ τῆς ὀλιγωτέρας ἐργασίας.

Λησμονημέναι ἐπέτειοι

Τὸ δρᾶμα τῆς Ἰουτλάνδης

Ἄρθρον εἰδικοῦ συνεργάτου μας

Μία ἀπὸ τὰς ἐλαχίστας ἱστορικὰς φωτογραφίας, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν τρομερὰν ναυμαχίαν

Δεκαέξ χρόνια ἀκριβῶς ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν 31 Μαΐου 1916. Ἦτο ἡμέρα ἡ ὁποία μὲ ἐλαχίστας ἀκόμη ἄλλας ἔκρινον τὰς τύχας τοῦ κόσμου καὶ μοναδικὴ κατὰ τὸ ὅτι ἦτο ἡ μόνη ἡμέρα κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον καθ' ἣν οἱ μεγάλοι στόλοι τῶν δύο ἀντιπάλων — παροιμιώδεις ἐν τῇ ἱστορίᾳ — συνεκρούσθησαν.

Εἰς τὰς 2 τὸ πρωῖ τῆς 31—5—1916 ὁ Γερμανικὸς στόλος ἀπέπλευσεν ἀπὸ τὰς βάσεις του μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν μίαν ἐπιδρομὴν κατὰ τῆς Βορείου Θαλάσσης καὶ μὲ κρυφὴν ἐλπίδα νὰ συναντήσῃ τμῆμα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ὁ ναύαρχος Τζέλλικο, ἀρχηγὸς τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἰουτλάνδης

Ἡ ἀνιχνευτικὴ δύναμις ἀπετελεῖτο ἀπὸ πέντε μεγάλα καταδρομικὰ (27.000—20.000 τόννων, μὲ πυροβόλα τῶν 28 ἐκ. καὶ ταχύτητα 28 μιλ.) καὶ 40 ἐλαφρὰ πλοῖα (καταδρομικὰ καὶ ἀντιτορπιλλικά) ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Χίππερ. 50 μίλια ὄπισθεν τῆς δυνάμεως ταύτης ἔπλεεν ὁ ἀρχηγὸς ἀντιναύαρχος Σέερ ὀδηγῶν τὴν κυρίαν δύναμιν τοῦ γερμανικοῦ στόλου (22 θωρηκτὰ 26.000—13.000 τόννων, μὲ πυροβόλα τῶν 30.5 ἐκ. καὶ ταχύτητα 20—22 μιλ.).

Ὀλίγας ἡμέρας ἐνωρίτερον εἶχον σταλῆ ἔξω τῶν Ἀγγλικῶν βάσεων 14 ὑποβρύχια, ἀφ' ἑνὸς ὅπως ἐπιτεθῶσι κατὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἐξερχομένου καὶ ἀφ' ἑτέρου σημάνωσι τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν πορείαν αὐτοῦ εἰς τὸν Γερμανὸν ἀρχηγόν.

Εἶχε προβλεφθῆ ἐπὶ πλέον ἀναγνώρισις δι' ἀεροπλοίων, δὲν ἐξετελέσθη ὅμως λόγῳ τῶν κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

Αἱ προκαταρκτικαὶ κινήσεις τοῦ Γερμανικοῦ στόλου καὶ ἀ ἀνταλλαγέντα τηλεγραφήματα ἔκαμαν τοὺς Ἄγγλους νὰ ὑποθέσωσι ὅτι πιθανώτατα ὁ Γερμανικὸς στόλος θὰ ἐξήρχετο. Ἕνεκα τούτου ὁλόκληρος ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἐξῆλθε τῶν τριῶν ἐν Σκωτίᾳ βάσεών του τὸ ἑσπέρας τῆς 30—5—16.

Ἡ κυρία Ἀγγλικὴ δύναμις ἀποτελουμένη ἀπὸ 35 μεγάλα πλοῖα (28.000—11.000 τόννων μὲ πυροβόλα τῶν 38—19 ἐκ. καὶ ταχύτητα 22—23 μιλίων) καὶ 46 ἐλαφρὰ ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ γενικοῦ Ἀρχηγοῦ ναυάρχου Τζέλλικο. Εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ ταύτης ἔπλεεν ὁ ἀντιναύαρχος Μπήττυ μὲ 6 καταδρομικὰ μάχης (26.000—19.000 τόννων μὲ πυροβόλα τῶν 34 — 30 ἐκ. καὶ ταχύτητα 28 μιλ.), 4 θωρηκτὰ (28.000 τόννων μὲ πυροβόλα τῶν 38 ἐκ. καὶ ταχύτητα 25 μιλ.) καὶ 38 ἐλαφρὰ πλοῖα.

Ἐξῆλθον δηλαδὴ 151 Ἀγγλικὰ πλοῖα καὶ 110 Γερμανικά, τῶν ὁποίων τὸ συνολικὸν ἐκτόπισμα ἦτο ἐν ἀναλογίᾳ 7 πρὸς 4 ὑπὲρ τῶν Ἄγγλων.

Τὰ ἔξω τῶν Ἀγγλικῶν βάσεων περιπολοῦντα ὑποβρύχια δὲν ἐπέτυχον μεγάλα πράγματα κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Ἐξετέλεσαν ὀλίγας ἀποτυχούσας ἐπιθέσεις διὰ τῶν τορπιλλῶν των καὶ ἔδωσαν ὀλίγας καὶ ἀσαφεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ἐξελθόντων Ἀγγλικῶν πλοίων.

Εἰς τὰς 2 ὥ. 10 λ. μ.μ. τῆς 31 Μαΐου ἐν Ἀγγλικὸν ἐλαφρὸν καταδρομικὸν καὶ ἕνα Γερμανικὸν ἀντιτορπιλλικὸν τῶν προκαλυπτουσῶν δυνάμεων, εὑρισκόμενα βορειοδυτικῶς τῆς χερσονήσου τῆς Ἰουτλάνδης (Β. Δανία) καὶ ἀποσπασθέντα τῶν μοιρῶν των ὅπως ἐκτελέσωσι νηοψίαν ἐπὶ ἐμφανισθέντος οὐδετέρου ἐμπορικοῦ, συνηντήθησαν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαφῆς ταύτης ἦτο ἡ συνάντησις τῶν ὑπὸ τοὺς Μπήττυ καὶ Χίππερ δυνάμεων.

Ὁ ναύαρχος Σέερ, ἀρχηγὸς τοῦ γερμανικοῦ στόλου κατὰ τὴν ναυμαχίαν

Ὁ Χίππερ εὐθὺς ὡς ἐξηκρίβωσεν ὅτι αἱ Ἀγγλικαὶ δυνάμεις ἦσαν κατὰ πολὺ ὑπέρτεραι τῶν ἰδικῶν του, ἐστράφη πρὸς Νότον, συμπαρασύρων οὕτω τὰ Ἀγγλικὰ πλοῖα πρὸς τὸν κύριον Γερμανικὸν ὄγκον.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Μπήττυ μὲ τὸ ὁρμητικὸν πνεῦμα του κατεδίωξε τὰ Γερμανικὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ὅμως παρὰ τὴν μικροτέραν ἰσχύν των κατώρθωσαν νὰ ἀνατινάξουν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ των τὰ δύο Ἀγγλικὰ καταδρομικὰ μάχης «Ἰντεφάτιγκαμπλ» καὶ «Κουΐν-Μέρυ».

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Στρατηγὸς φὸν Σλάϊχερ, ὁ πιθανὸς Ἀρχικαγκελλάριος

Ὁ ἄνθρωπος περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ ὁλόκληρος ἡ Γερμανία

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μάϊος. [Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία]. — Τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται σήμερον περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐν Γερμανίᾳ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Σλάϊχερ. Ἡ σκιά του γλυστρᾷ εἰς ἐπίσημα προαύλια καὶ εἰς ἀνεπίσημα σαλόνια. Κούρτ φὸν Σλάϊχερ, ὑποστράτηγος. Οἱ ἀντίπαλοί του ριζοσπάσται τῆς ἀριστερᾶς τὸν ἐπονομάζουν «ὁ Ἄλμπα τῆς γερμανικῆς δημοκρατίας». Ὁ Δούξ τοῦ Ἄλμπα ἦτο ὁ περίφημος Ἱσπανὸς ἀριστοκράτης, ὁ ὁποῖος ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Β' ἔπνιξεν εἰς τὸ αἷμα τὴν ἐπανάστασιν τῶν Κάτω Χωρῶν. Οἱ ριζοσπάσται τῆς δεξιᾶς τὸν ἀποκαλοῦν ἐπὶ ἔτη «στρατηγὸν τοῦ γραφείου». Διὰ τοὺς μέσους καὶ μετριοπαθεῖς ἔχει καταστῆ ἐπικίνδυνος καὶ δυσοίωνος ἀφότου κατενίκησεν ἀναμάκτως τὸν προϊστάμενόν του καὶ παλαιὸν ἐν ὅπλοις σύντροφον Γκραῖνερ. Τὸν περιβάλλουν λοιπὸν ἐχθροί ; Τούναντίον : οὐδεὶς ἐν Γερμανίᾳ ἔχει καλυτέρους καὶ μεγαλυτέρους προσωπικοὺς συνδέσμους ἀπὸ τὸν Σλάϊχερ. Γνωρίζει κάθε τροχὸν τοῦ τεραστίου μηχανήματος τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, λέγεται δὲ ὅτι ἔχει λαδώσει ἀρκετούς. Ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς αὐστηροτέρους ἐπικρίτας τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, τοὺς σοσιαλδημοκράτας, συνδέεται διὰ πολυετοῦς συνεργασίας. Ἐφόσον ὑπῆρχε πραγματικὸν Ράϊχσταγ, εὑρίσκετο προθύμως εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς κοινοβουλευτικοῦ ἀνδρός. Ἦτο ὁ «κοινοβουλευτικὸς στρατηγός». Διὰ τοῦτο, ἀνήκει εἰς τὰ παράδοξα τῆς σημερινῆς γερμανικῆς πραγματικότητος, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀκριβῶς καλεῖται σήμερον νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν κατάστασιν.

Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν κοινοβουλευτικῶν ὑπολειμμάτων εἰς τὸ Ράϊχ δὲν εἶναι ἄλλωστε τετελεσμένη ὑπόθεσις, ὅπως φαντάζονται πολλοί. Τὰ πάντα εὑρίσκονται ἐν ρευστῇ καταστάσει, οἱ συνασπισμοὶ τῶν κομμάτων, τὰ ζητήματα προσώπων, τὰ προβλήματα τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος. Ὀπωσδήποτε, τοῦτο θεωρεῖται μᾶλλον βέβαιον : ὅτι ὁ στρατηγὸς φὸν Σλάϊχερ εἶναι ὁ ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος. Ὁ στρατηγὸς δὲν εἶναι ὅμως οὐδόλως κατενθουσιασμένος νὰ θεωρῆται ὡς ὁ μέλλων ἀρχικαγκελλάριος. Ἀποφεύγει πάντοτε κάθε ἀνάδειξίν του. Ὅταν ὅμως ἀπέφυγε τὴν γενομένην ἐσχάτως εἰς αὐτὸν πρότασιν ν' ἀναλάβῃ, ἐν τῇ Κυβερνήσει Μπρύνιγκ, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἢ δὲ τοιαύτη ἀπόρριψις ἐσχολιάσθη γενικῶς, ὡς σημαίνουσα τὴν προσεχῆ ἀνάρρησίν του εἰς ὑψηλότερον ἀξίωμα, ὁ στρατηγὸς Σλάϊχερ, ὁ ὁποῖος, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, κατέχει εἰς τὴν ἐντέλειαν τὴν τέχνην τῶν διαψεύσεων, ἀφῆκεν ἀδιάψευστον τὴν ἡμιεπίσημον αὐτὴν πληροφορίαν. Καὶ ὅταν ἐξ ἄλλου οἱ κύκλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ προκαλέσουν ἐπαφὴν μεταξὺ Χίντενμπουργκ καὶ τῆς ἀντιπολιτευόσεως τῆς δεξιᾶς, ἰσχυρίζωνται, ὅτι ἡ «ἀκέφαλος Κυβέρνησις» Μπρύνιγκ δέον ν' ἀντικατασταθῇ, πρὸ ἡ μετὰ τὴν Λοζάννην, διὰ κυβερνήσεως μὲ κεφαλήν, Κυβερνήσεως τῶν περὶ τὸν Χίντενμπουργκ ἀνδρώπων, ὁ φὸν Σλάϊχερ μειδᾷ αἰνιγματωδῶς.

Ἄλλωστε, ὁ στρατηγὸς χαμογελᾷ πάντοτε δημοσίᾳ. Εἶναι πάντοτε εὐχαριστημένος. Οἱ ὀπαδοί του — ἢ λέξις «φίλοι» θὰ ἦτο ἴσως πάρα πολὺ προσωπική, καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀφορᾷ παρὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας τὸ πολὺ ἀνθρώπους—, τονίζουν ὅτι ἔχει θαυμαστὸν χιοῦμορ, οἱ ἀντίπαλοί του — ἢ ἔκφρασις «ἐχθροί» δὲν ἐφαρμόζεται εὐκόλως προκειμένου περὶ ἀνθρώπου ψυχρότατα ἀνεπιλήπτου — φοβοῦνται τὴν ὑπέροχον εἰρωνείαν του. Δυνατή, τρομερὰ φωνή, ἡ ὁποία προφανῶς διαφολάσσει τὸν τόνον προσταγῆς πρὸς οἰκιακὴν ὄπλως χρῆσιν, ἐνισχύει τὴν εὐγένειαν τῆς ὅλης του ἐκφράσεως. Ἡ Πρωσσία εἶδεν ἡρωϊκοὺς στρατηγούς, ἀνθρώπους τετράγωνους, μεγαλοφυεῖς, σπανίως ὅμως εἶδε στρατηγὸν θελκτικόν. Ἐξαιρέσει φυσικὰ τοῦ στρατηγοῦ φὸν Σέεκτ, τοῦ ὁποίου ἐν τούτοις ἡ κοινωνικότης εἶναι κάπως ἀλύγιστος καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν εὐγενικὴν συγκαταβατικότητα τοῦ ὑποστρατήγου φὸν Σλάϊχερ. Ἄλλωστε, ὁ Σλάϊχερ εἶναι, ὅπως καὶ ὁ Σέεκτ, ὁ ἀγαπημένος τῶν Βερολινέζικων σαλονιῶν, ἰδίως ἀφ' ὅτου ἐνυμφεύθη πρὸ δύο περίπου ἐτῶν.

Διαβίδεται, ὅτι ὁ μόνος ἄνθρωπος, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρῃ ἐπαφ

ΠΡΟΪΑ ΩΡΑ 5η

ΔΥΙΣΡ ΧΑΡΥ ΤΑΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, «Ο Κυβέρνος», «Η Κυβέλη».
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ, «Ηλιάλλα».
ΠΕΡΟΝΕ, «Η κατραπέζα».
ΤΡΙΑΝΟΝ, «Πωμπάς Φούμπαστος».
ΔΑΟΥΛΟΣ, «Κακούργος Φόνος».
ΕΛΛΗΣ, «Λάμπρος Φαρίτσιος».
ΕΠΤΕΝ, «Λάμπρος Φαρίτσιος».

ΑΙΓΛΗ, «Δυο καρδιές σ' ένα κτύπο».
ΑΡΙΤΣΑ, «Ο Γιαννάκης Ρωμανός».
ΒΑΚΑΚΙΟΝ, «Κλεμμένος παράδεισος».
ΖΕΒΕΚΟ, «Η Λαλαούνισσα».
ΣΕΒΗΡΟΣ, «Τα κορασιδάκια».
ΙΛΙΟΝ, «Μια νύφη φτιάχνεται».
ΚΟΡΑΗ, «Η σκοτεινή, «πλούσια» κυρία».
ΚΥΒΕΛΗ, «Μάγκας Φαρμακάς».
ΚΡΥΣΤΑΛ, «Πρίγκηψ και κοκκινος».
ΛΟΕΡ ΕΡΤΕΝ, Μιλβόρκα Γεωργίου κι Σάσσαινα.
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ, «Γύρω από μια ανάμνηση».

ΠΕΤΣΑΝ, «Ονειρο δ' ένας ανάμρου».
ΣΟΝΙΑ, «Η ζωή του πυροβολητου».

Τό ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ (411 μ.). 8.35' μ.μ. Δίσκοι. 9.15 μ.μ. Τραγούδια του Χορού. 9.35 μ.μ. Δίσκοι. Ελληνικά. Ο Δάφνος. Ο Μπάρμπα Γιάννης. Ο Μπάρμπα του Γιούτα. 10.30' μ.μ. Δίσκοι. «Η Βίβρα» Τρίο. Μάτι και Μπάτιστα. Μεν. Μουσική χορού.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). Πρωΐ. Μουσική Πουλιών. 10.20' μ.μ. Μουσική. «Ο Κόνραντ». Μουσικά. Τραγούδια. Ο κ. Τρεστάνο: «Ο Σιμφωνία δρυ». 1 Μεσ. Μουσικά.

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 3' μ.μ. Τραγούδια. Μουσική. Ο κ. Φρίτζ Μπάουερ, Βιολονίστας, ενώ θα τζαζάρει ο κ. Ρόλφ Μαρέκ. Μουσικά. Ελληνικά. Μουσικά χορού. 11 μμ. Μουσικά χορού.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.). 7.40' μ.μ. Τραγούδια. Μουσικά. Ο κ. Γ. Ρεμπάκος: «Ο Ρωμαίος Θάουστου». 9.15' Βιολονίστας.

ΒΟΥΛΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 12.30' μ.μ. Μουσική. Δυνατοί κοιλιόνες. Τραγούδια. Μουσικά. Ελληνικά. Ο κ. Ερρίκος Μπάρτα: «Μια ρομαντική ιστορία».

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ (Βαλλονικά). 8' μ.μ. Ο κύριος Φαλαλάν: Μπαχ: «Κονσέρτο γιά δύο πιάνα». Ο κ. Φρανσίς Μπορνιέ: «Η Δασκαλίσσα του κυβηγητού». Μ. Κλοδέλ: «Ο Λόβιον μόρο». Ο κ. Ντ' Ιντύ: Λέγει πως θά 'πρεπε νά το δούσουν τό πορεία μου γιά δυο πιάνα. Αλκαμπίς: «Ο Λόρεν». Ο κ. Νεβρ: Ισκοτίσε σιά ο κ.κ. Μ. Ίσκοβίτς, Κ. Κολοκόνιτσης, Κ. Κοντογιάννης, Χ. Χριστοφανόπουλος.

Ο κ. Γιάννης Σ. Κωστόπουλος, Ο κ. Γιάννης Σ. Κωστόπουλος, Ο κ. Γιάννης Σ. Κωστόπουλος,

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΚΑΛΕΣΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΩΝ ΝΑ ΚΑΤΕΛΘΟΥΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 31. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου Χρέους κ. Δροσόπουλος ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του ἐνταῦθα ἤρχισεν ἀδιάκοπον ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας ἀφ' ἑνὸς καὶ μὲ διαφόρους κύκλους τοῦ Σίτυ ἀναφορικῶς μὲ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου. Ἔσχεν ἰδίᾳ σημαντικὰς συνομιλίας μετὰ διαφόρων Ἄγγλων τραπεζιτῶν καὶ ἤρχισε τὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν κατόχων τίτλων τῶν ἑλληνικῶν δανείων. Ὁ κ. Δροσόπουλος ὑπολογίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἐνταῦθα ἀποστολήν του ἐντὸς ὀκταημέρου.

ΘΑ ΚΛΗΘΟΥΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔσχε χθὲς τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἀπόγευμα συνεργασίας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βαρβαρέσσου ἐπὶ τῶν ληφθέντων ἐκ Λονδίνου τηλεγραφημάτων περὶ τῶν πρωτῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ ἀποσταλεὶς ἐκεῖ διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Χρέους κ. Δροσόπουλος.

Ἀπεφασίσθη, κατὰ τὰς συνεργασίας, ὡς ἀνεκοινώθη ἀργὰ τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου, νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους ὁμολογιούχους, κατόχους Ἑλληνικῶν τίτλων, ἡ ἀποστολὴ εἰς Ἀθήνας δύο ἀντιπροσώπων των διὰ νὰ προέλθῃ μετ' αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις εἰς ἀμέσους διαπραγματεύσεις διὰ τὸν προσωρινὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς πληρωμῆς τῶν τοκομεριδίων.

Σχετικὸν τηλεγράφημα ἀπεστάλη τὴν νύκτα διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν κ. Κακλαμάνον διὰ ν' ἀπευθύνῃ αὐτὸς ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως τὴν πρόσκλησιν πρὸς τοὺς Ἄγγλους ὁμολογιούχους.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ν' ἀπευθύνῃ τὴν πρόσκλησιν κατόπιν ὑποδείξεων ἔξωθεν. Παρετήρησεν ὅτι ἡ σχετικὴ πρωτοβουλία προέρχεται ἐξ αὐτοῦ προσωπικῶς —εὐρέθη δὲ σύμφωνος καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν— διότι νομίζει ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διεξαγόμεναι ἐνταῦθα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ κ. Βαρβαρέσσου, θὰ εἶνε τελεσφορώτεραι. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ κάθοδος εἰς Ἀθήνας ἀντιπροσώπων τῶν ὁμολογιούχων θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς ν' ἀντιληφθοῦν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κατάστασιν, τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τὴν δημοσιονομικὴν τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐξέφρασεν ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Ἄγγλοι ὁμολογιοῦχοι θ' ἀποδεχθοῦν τὴν πρόσκλησιν καὶ θὰ στείλουν ἀμέσως τοὺς ἀντιπροσώπους των καὶ ὅτι μέχρι τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης θὰ ἔχῃ ἐπέλθει ἂν ὄχι ὁριστικὴ, τοὐλάχιστον προκαταρκτικὴ συνεννόησις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτῶν.

ΕΛΥΘΗ Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΙ Ο ΠΡΩΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΦΟΝ ΠΑΠΠΕΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. (Τρανζόσεαν). — Ὁ Πρόεδρος Χίντενμπουργκ ἀνέθεσε τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ εἰς τὸν φὸν Πάππεν, ὅστις ἀπεδέχθη τὴν ἐντολήν.

Ὁ φὸν Πάππεν ἐγεννήθη τῷ 1879 εἰς Βεστφαλίαν καὶ διετέλεσεν ἀξιωματικὸς τοῦ ἐπιτελείου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Διορισθεὶς βραδύτερον στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἐν Οὐασιγκτῶνι δὲν ἔβράδυνε νὰ παραιτηθῇ καὶ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν ὡς βουλευτὴς τῆς Πρωσσικῆς Διαίτης καὶ τοῦ κόμματος τοῦ Κέντρου. Εἶναι εἷς τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ἐφημερίδος «Γερμανία» ἤτις ἀποκλίνει μᾶλλον πρὸς τὴν δεξιάν.

Ἡ εἴδησις περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς εἰς τὸν φὸν Πάππεν ἐξέπληξε τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, οἵτινες δὲν ἀνέμενον τόσον ταχεῖαν τὴν λύσιν τῆς κρίσεως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ὁ Πρόεδρος ἐδέχθη τοὺς ἀρχηγοὺς ὅλων τῶν κομμάτων, ἐξαιρέσει τῶν κομμουνιστῶν, βραδύτερον δὲ ἐκάλεσε τὸν φὸν Πάππεν.

Λέγεται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τοῦ Κέντρου κ. Κάαρς ἐξέφρασε πρὸς τὸν Πρόεδρον Χίντενμπουργκ ἀμφιβολίας περὶ τοῦ κατὰ πόσον θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἐφ' ὅσον αὕτη τυχὸν νὰ ὑποστηρίξεως τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν.

ΟΙ ΠΙΘΑΝΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. (Τρανζόσεαν). — Ὁ φὸν Πάππεν ἄμα τῇ εἰς αὐτὸν ἀναθέσει τῆς ἐντολῆς τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως, ἤρχισε πάραυτα τὰς συνεννόησεις μετὰ διαφόρων προσωπικοτήτων διὰ τὸν ὁριστικὸν καταρτισμὸν Κυβερνήσεως. Οὕτω, καθ' ἃ ἀνακοινοῦται, ἐντὸς τῆς αὔριον (σήμερον) θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον Χίντενμπουργκ τὸν κατάλογον τῶν νέων ὑπουργῶν, ὅστις κατὰ τὰς μέχρι τῆς στιγμῆς πληροφορίας, ἔχει ὡς ἑξῆς :

Καγκελλάριος ἄνευ χαρτοφυλακίου φὸν Πάππεν.
Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης στρατηγὸς φὸν Σλάϊχερ.
Οἰκονομικῶν καθηγητὴς Βάρμπολντ.
Ἐργασίας δόκτωρ Γκέρντελερ.
Ἀγορανομίας βαρῶνος φὸν Λίνιγκ.
Δικαιοσύνης δόκτωρ Τζόελ.
Ταχυδρομείων δόκτωρ Σέτσελ.
Ἐσωτερικῶν (φέρονται δύο ὑποψήφιοι) ὁ βαρῶνος φὸν Γκάϊλ ἢ ὁ βαρῶνος φὸν Ντέρ Ὅωστεν.
Θησαυροφυλακίου κόμης Σβέριν Χίφφεν Γκρόσικ.

Οἱ κ.κ. Τζόελ, Σέτσελ καὶ Βάρμπολντ διετέλεσαν ὑπουργοὶ εἰς τὴν παραιτηθεῖσαν Κυβέρνησιν Μπρύνιγκ καὶ ἀνήκουν κατὰ σειρὰν εἰς τὰ κόμματα Κέντρου, Βαυαρικόν-Λαϊκὸν καὶ Γερμανικὸν-Λαϊκόν. Ὁ στρατηγὸς Σλάϊχερ κατέχει θέσιν διευθυντοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ κ. Σβέριν Γκρόσικ ἀνήκει εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐθνικοῦ γερμανικοῦ κόμματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦτο φαίνεται ὅτι θὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν κ. Νέρρατ, ὅστις διετέλεσε προηγουμένως πρεσβευτὴς εἰς Ρώμην.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν στάσιν τῶν Χιτλερικῶν ἔναντι τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἐγνώσθη ὅτι θὰ παράσχουν τὴν ὑποστήριξίν των πρὸς αὐτὴν μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης, ὑπὸ δύο ὅμως ὅρους : τὴν παροχὴν ἀδείας διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν τμημάτων ἐφόδου καὶ τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους τῆς νέας κυβερνήσεως ὅπως διενεργήσῃ τὸ ταχύτερον ἐκλογάς.

ΗΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΙΣΜΕΤ - ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Τὴν 10ην π. μ. σήμερον θὰ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιὰ τὸ ἰταλικὸν τῆς γραμμῆς «Τέβερε», τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνουν ἐπιστρέφοντες ἐξ Ἰταλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς Ἰσμὲτ πασᾶς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης.

Ἐπὶ τοῦ πλοίου θ' ἀνέλθουν διὰ νὰ χαιρετήσουν τοὺς Τούρκους κυβερνήτας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπαναστασίου, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Μπακάλμπαση. Ἐπίσης θ' ἀνέλθουν οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Μιχαλακόπουλος.

Εἰς τοὺς Τούρκους ὑπουργοὺς θὰ παρατεθῇ τὴν μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπίσημον πρόγευμα εἰς τὸ ὁποῖον κληθέντες θὰ παρακαθήσουν πλὴν τῶν κ.κ. Παπαναστασίου καὶ Μπακάλμπαση, οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Μιχαλακόπουλος, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς.

Ἐπίσης θὸ παρακαθήσουν οἱ συνοδεύοντες τοὺς Τούρκους ὑπουργοὺς περὶ τοὺς δέκα βουλευταὶ καὶ ὁ πρεσβευτὴς Ἐνίς βέης.

Τὸ Ἰταλικὸν θ' ἀποπλεύσῃ ἐκ Πειραιῶς διὰ Κων)πολιν τὴν 2 ½ ἀπογευματινήν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐκυκλοφόρησεν ἡ 34η ἐτησία ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου. Ἐν ἀρχῇ ἀναφέρει, ὅτι αἱ ἀκαθάριστοι εἰσπράξεις τῶν ὑπεγγύων εἰς τὸν Ἔλεγχον προσόδων ἀνῆλθον εἰς 3.928.153.786, ἔναντι 3.963.389.574 κατὰ τὸ 1930, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 35.235.788 δραχ. ἢ τὰ 0.9 %.

Ἡ ἐλαφρὰ αὕτη μείωσις τῶν εἰσπράξεων δὲν ἀποδίδει πιστῶς τὰς σημειουμένας μεταβολὰς εἰς τὰς εἰσπράξεις κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Μέχρι τέλους Αὐγούστου αἱ εἰσπράξεις ἀπέδωσαν ἐπὶ πλέον τῶν τῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ 1930 δρχ. 99.796.754. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἐξεδηλώθη σοβαρὰ μείωσις, συνεχισθεῖσα καθ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τοῦ χρόνου, καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μειωθοῦν αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελευταίου τετραμήνου κατὰ 135.032.545 δρχ. ἔναντι τῶν εἰσπράξεων τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1930.

Ἡ δυσμενὴς αὕτη κατάστασις ὀφείλεται εἰς τὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία τῆς χώρας ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία εἰσῆλθεν εἰς ὀξὺ σημεῖον, εὐθὺς ὡς ἡ Ἀγγλία ἔρριψε τὴν χρυσῆν βᾶσιν. Τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον κατόπιν τούτου ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὀραχμῆς, εἶχον ἀντίκτυπον σοβαρὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ὑπεγγύων προσόδων.

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Οὕτω αἱ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων, ἐνῷ παρουσίασαν κατὰ τοὺς πρώτους 8 μῆνας αὔξησιν κατὰ 7.4 % διὰ τοὺς ὑπολοίπους μῆνας ἐμειώθησαν κατὰ 6.6 %. Ἤτοι αὔξησις καθ' ὅλον τὸ ἔτος κατὰ 2 %.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ καπνοῦ, αὐξηθεῖσαι κατὰ 3 % κατὰ τὸ πρῶτον ὀκτάμηνον, ἐμειώθησαν κατὰ τὸ τετράμηνον κατὰ 10.7 %, ἤτοι μείωσις ἐν συνόλῳ καθ' ὅλον τὸ ἔτος κατὰ 1.5 %.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ χαρτοσήμου, αὐξηθεῖσαι κατὰ 22.3 % κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ ἔτους, ἐμειώθησαν κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ κατὰ 14.7 %. Ἤτοι ἐν συνόλῳ αὔξησις καθ' ὅλον τὸ ἔτος κατὰ 1.6 %.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν συνόλῳ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐμειώθησαν κατὰ 11.3 %.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν μονοπωλιακῶν εἰδῶν ἐμειώθησαν γενικῶς. Τοῦ ἅλατος κατὰ 4.1 %, τοῦ πετρελαίου κατὰ 6.7 %, τῶν πυρείων κατὰ 6 %, τῶν παιγνιοχάρτων κατὰ 4.2 %, τοῦ σιγαροχάρτου κατὰ 8.8 % καὶ τῆς Ναξίας σμύριδος κατὰ 48.1 %.

Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, παρουσιάζουν αὔξησιν 33.878.688, ὀφειλομένην εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων, τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ χαρτοσήμου. Ἀντιθέτως αἱ εἰσπράξεις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου ὑπέστησαν μείωσιν 69.114.476, ὀφειλομένην εἰς τὴν μείωσιν τῶν εἰσπράξεων τοῦ καπνοῦ τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος.

Αἱ εἰσπράξεις αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πλεονασμάτων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ τόκου τῶν παλαιῶν εἰς χρυσὸν δανείων ἀνῆλθον εἰς 209.926.040 ἔναντι 210.161.117 δρχ. κατὰ τὸ 1930, ἤτοι ἐμειώθησαν κατὰ 235.077 δρχ.

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπηγμένων εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. δανείων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως, διετέθησαν 1.433.517.509 δρχ. ἔναντι 1.558.469.681 δρχ. κατὰ τὸ 1930, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον κατὰ τὸ 1931, κατὰ 124.952.172. Ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὰ ἑξῆς αἴτίας:

1) Εἰς τὸ χρεωστάσιον Χούβερ, τὸ ὁποῖον ἔσγεν ὡς ἀποτέλεσμα ν' ἀναστείλῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν πληρωμὴν, ἐκτὸς τῶν πολεμικῶν χρεῶν, καὶ τὸ δάνειον τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἤτοι 445.000 δολλάρια, καὶ τὸ δάνειον τῶν Προστατίδων Δυνάμεων τοῦ 1833, ἤτοι 36.000 λίρας.

2) Εἰς τὴν πληρωμὴν μὲ συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου τῶν τοκομεριδίων τῶν δανείων προσφυγικοῦ καὶ σταθεροποιήσεως, πράγμα, ὅπερ ὠφέλησε τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, διότι τὸ συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς ἄρσεως τῆς χρυσῆς βάσεως ἐν Ἀγγλίᾳ εὑρίσκετο ἐν σοβαρᾷ ὑποτιμήσει ἀπέναντι τῆς δραχμῆς.

3) Ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς ὑποχρεώσεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν ἐκ 440000 λιρῶν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπλήρωσε κατὰ τὸ 1930.

Ἐξ ἄλλου ἡ ὑπηρεσία ηὐξήθη ἐκ τῆς αὐξήσεως εἰς δύο ἑξαμηνίας τῆς ἀποσβέσεως τοῦ δανείου τοῦ 1914. Ἐπίσης ἡ ὑπηρεσία ηὐξήθη καὶ διὰ ποσοῦ 55.000 λιρῶν, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἀξίαν φθαρέντων τοκομεριδίων.

Τέλος ἡ ἔκτακτος χρεωλυσία τοῦ προσφυγικοῦ δανείου ἀπέκτησεν ἐπὶ πλέον ποσόν. Διότι, συνεπείᾳ τῆς καταργήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων περὶ τὰ τέλη τοῦ 1930, συνεφωνήθη ὅπως ἡ ἔκτακτος χρεωλυσία τοῦ δανείου τούτου καταβάλλεται ἐφεξῆς κατὰ ἑξαμηνιαίας δόσεις ἐκ 30.000 λιρῶν ἑκάστης ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ἀνέλαβεν τὰ χρέη τῶν προσφύγων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Τράπεζα οὐδὲν ποσὸν κατέβαλε κατὰ τὸ 1931, συνεφωνήθη ὅπως ἡ ἔκτακτος αὕτη χρεωλυσία καλύπτεται ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν ὑπεγγύων προσόδων.

Τὸ ἐπιστραφὲν ὑπόλοιπον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀνῆλθεν εἰς 2.494.636.277 δρχ. ἔναντι 2.404.918.892 κατὰ τὸ 1930.

Ἡ ἄρσις τῆς σταθεροποιήσεως ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπέβαλε τροποποιήσεις τινὰς εἰς τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν εἰς χρυσὸν δανείων. Ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τούτων ἐνηργεῖτο προηγουμένως μὲ συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1931 τὰ τοκομερίδια ἐπληρώνοντο ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς δραχμὰς, βάσει τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ, ἐνῷ εἰς τὸ Λονδῖνον κατεβάλλοντο μὲ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος ἐν Παρισίοις. Εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Δ.Ο.Ε. ἡ ὑπηρεσία τῶν δανείων τούτων ἐμφανίζεται εἰς φράγκα χρυσᾶ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1931.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΠΙ ΑΠΟΚΡΥΨΕΙ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ αἰσχροδικείου κατεδικάσθη χθὲς εἰς φυλάκισιν 3 μηνῶν καὶ εἰς πρόστιμον 60 χιλιάδων δραχμῶν ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου φαρμακέμπορος Γεώργ. Χρυσοστάλλης, κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποκρύψει φαρμάκων.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

— Ὑπὸ τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς Πειραιῶς ἀπεφασίσθη ν' ἀπολυθοῦν 24 ὑπάλληλοι τοῦ δημοτικοῦ φόρου διὰ λόγους οἰκονομίας.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΧΘΕΣ Η ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΕΝΝΕΑ ΑΛΛΟΙ ΦΑΝΑΤΙΚΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ ΘΑ ΕΚΤΟΠΙΣΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπαναστασίου ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναγκάζεται μετὰ λύπης της νὰ λάβῃ τὰ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἐναντίον τοῦ κ. Θ. Παγκάλου καὶ τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν συνεργατῶν του διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς περὶ κινημάτων διαδόσεις, τὰς προκαλούσας τὴν συνεχῆ ἀνησυχίαν τῆς δημοσίας γνώμης.

Πρὸς τοῦτο ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὴν τοπικὴν ἐπιτροπὴν ἀσφαλείας κατάλογος τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ τέως δικτάτορος διὰ νὰ προέλθῃ αὕτη ἀμέσως εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεων περὶ ἐκτοπισμοῦ τοῦ κ. Παγκάλου καὶ ὅσων ἐξ αὐτῶν ἤθελε κρίνει ἐπικινδύνους διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου προῆλθεν ἤδη, ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. πρωθυπουργός, εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐκτοπισθῇ ὁ κ. Πάγκαλος εἰς τὴν Κέρκυραν. Ἐκ τοῦ καταλόγου δὲ τῶν συνεργατῶν του ἔκριναν ὡς ἀπελατέους τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ τέως δικτάτορος κ. Κατσαρόν, τὸν ἐν ἀποστρατείᾳ ὑποστράτηγον Παπαϊωάννου, τὸν ἐν ἀποστρατείᾳ συνταγματάρχην κ. Βαλσαμάκην καὶ ἐξ ἀκόμη ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ τέως δικτάτορος. Ὡς τόπον ἐκτοπισμοῦ ὡρίσεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ μὲν τὸν κ. Κατσαρὸν τὴν Κέρκυραν ἵνα συνοδεύσῃ τὸν κ. Πάγκαλον, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς τὰς νήσους Σάμον, Χίον, Μυτιλήνην καὶ Λῆμνον.

Ἡ ἀπόφασις τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς θὰ κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς εἰδικῆς ἀσφαλείας ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τοὺς ὑπὸ ἀπέλασιν, θὰ καταστῇ δὲ ἐκτελεστὴ μετὰ ὀκταήμερον, ἐφόσον δὲν ἐφεσιβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ἐκ τοῦ νόμου περὶ ἐκτοπισμοῦ δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν ἢ ἐφ' ὅσον ἐφεσιβαλλομένη, ὡς προβλέπεται, ἐγκριθῇ καὶ ὑπ' αὐτῆς.

Εἰς τὸν κ. Πάγκαλον, εὐρισκόμενον διὰ λουτροθεραπείαν εἰς Αἰδηψόν, θὰ κοινοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις διὰ τῆς ἀνωτέρας διοικήσεως χωροφυλακῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΩΝ

Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συνεκροτήθη χθὲς τὴν νύκτα σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Παπαναστασίου, τῆς ὁποίας μετέσχον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βαρβαρέσσος, ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Κυριαζῆς καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος κ. Τσουδερὸς καὶ Ἐθνικῆς κ.κ. Δροσόπουλος καὶ Κορυζῆς.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν, ἡ ὁποία διήρκεσεν ἐπὶ τρίωρον, ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς συνάψεως μετὰ διαφόρων κρατῶν συμβάσεων συμψηφιστικῶν ἀνταλλαγῶν. Ὁμοφώνως ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διευκολύνσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς πολιτικῆς αὐτῆς κ. Κορυζῆς ἀνέπτυξε τὸ γνωστὸν σχέδιόν του, ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν. Ὁ κ. Κυριαζῆς ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὰς διεξαγομένας συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Σουηδικοῦ μονοπωλίου διὰ τὴν σύναψιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως, ὁ δὲ κ. Βαρβαρέσσος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὑπέγραψεν ἤδη ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τὴν μετὰ τῶν Αὐστριακῶν σύμβασιν. Ὁ κ. Τσουδερὸς ἐξέθηκε τὸ ζήτημα τῆς κατασχέσεως τῶν δραχμῶν ἐν Γερμανίᾳ, ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ τὰς γενομένας μέχρι τοῦδε συνεννοήσεις μὲ τὴν «Ράϊχσμπανκ» ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἀπεφασίσθη ἐν τέλει ὅπως προκειμένου νὰ καθορισθῇ σαφὴς πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀνταλλαγῶν ἐπαναληφθῇ ἡ σύσκεψις σήμερον τὸ ἀπόγευμα.

Ὑπεγράφη χθὲς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βαρβαρέσσου ἡ σύμβασις μὲ τὴν Αὐστρίαν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων.

Δι' αὐτῆς ὁρίζεται ἡ συμβατικὴ τιμὴ τοῦ δολλαρίου εἰς δρχ. 120 τὸ δὲ παρακράτημα, τὸ ὁποῖον θὰ παραχωρῆται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, εἰς 25 %.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βαρβαρέσσος ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν Κων)πολιτῶν «ποία ἡ ὀρθὴ ἑρμηνεία τῶν ἄρθρων 12 καὶ 25 τῆς Συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας καὶ τίνι τρόπῳ δύναται νὰ περιφρουρηθῇ τὸ Δημόσιον εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δικαιοῦχος τοῦ νόμου 5170 ἤθελεν ἀποζημιωθῇ κατὰ τὸν νόμον 5170 ἢ μεταγενέστερον τοιοῦτον διὰ περιουσίαν μὴ καταλειφθεῖσαν ἐν Τουρκίᾳ μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἢ δὲ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς καταλήψεως, θὰ δύναται δὲ ὁ δικαιοῦχος νὰ διαθέτῃ κατὰ τὸ δοκοῦν πλέον τὴν περιουσίαν του;» ἐνέκρινε τὴν ἀπάντησιν τῆς πλειοψ